

Lovprisning

”Ge åt Herren hans namns ära, tillbe Herren i helig skrud!” (Ps 29:2)

Att förhålliga Gud består i lovprisning eller tillbedjan. Ps 29:2. *”Ge åt Herren hans namns ära, tillbe Herren i helig skrud!”*. Det finns en tvåfaldig tillbedjan: (1) en civil respekt som vi visar hedervärda människor. 1 Mos 23:7 *”Då reste sig Abraham upp och bugade sig djupt för hetiterna, landets folk.”* Fromheten är inte artighetens fiende! (2) En gudomlig tillbedjan som vi ger Gud som hans konungsliga ensamrätt. Neh 8:6 *”de böjde sig ner och tillbad Herren med ansiktet mot marken.”* Denna gudomliga tillbedjan aktar Gud svartsjukt på; det är hans ögonsten, pärlan i hans krona; som han vaktar på samma sätt som han vaktade livets träd, med Keruber och flammande svärd, så att ingen människa ska komma nära den och kränka den. Gudomlig tillbedjan måste ske på det sätt som Gud själv har påbjudit, annars är det att bära fram främmande eld. 3 Mos 10:1. Herren befalldes Mose att bygga Tabernaklet *”enligt den mönsterbild han sett på berget”* 2 Mos 25:40. Han fick inte utelämna något i mönsterbilden, eller lägga något till den. Om Gud var så exakt och noggrann när det gällde tillbedjansplatsen, hur noga är han då inte om tillbedjans-sättet! Sannerligen måste allt vara enligt mönstret vi ser i hans ord gällande detta!

Thomas Watson